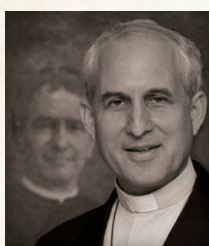

Misijní výzva hlavního představeného k salesiánům Dona Boska

Drazí spolubratři, píší tento dopis dnes 8. 12. 2016 – 175 let od zahájení salesiánské oratoře, kdy se Don Bosko, jak sám říká, pomodlil Zdravas Maria s Bartolomějem Garelli. Číním tak s určitým úmyslem. Jde totiž o příhodný den k vydání misijní výzvy „ad gentes“ do všech provincií SDB na světě a ke všem spolubratrům, kteří se cítí být povoláni Pánem žít své salesiánské povolání tímto specifickým způsobem – dát se k dispozici jako misionáři „ad gentes, ad exteres, ad vitam“ (národům, v cizině, na celý život). Má výzva

je hlasem, který musí zaznít v každé provincii a v místech salesiánské aktivity na celém světě tak, aby podnítila velkorysou odpověď.

Základní důvod této výzvy je trojí:

Poslání **evangelizovat ve světě** si žádá od nás – salesiánů Dona Boska, abychom pokračovali dále, abychom dokázali dávat odpověď na četné požadavky, které k nám neustále přicházejí ze strany Církve, misijní evangelizace v různých místech a u mnohých národů.

Jsou místa, kde naše kongregace působí, a které nemůžeme dále udržet, protože se **u některých národů nedostává salesiánů**, kteří by mohli nabídnout své služby – zatímco v jiných zemích jsou apoštolské snahy vykonávány díky početnějším povoláním. Zvláště mám na mysli mládež, která na nás čeká v rámci projektu Evropa, na Středním Východě, v zemích s muslimskou většinou, na ostrovech v Oceánii, v jižním Súdánu, v Mongolsku, na Sibiři, v Kambodži a Malajsii, stejně jako u mladých migrantů amerického světa... a na mnoha dalších místech!

Třetí motiv se důvěrně pojí k **misijnímu zápalu Dona Boska**. Po první misijní výpravě do Argentiny, kdy usiloval, aby salesiáni dorazili včas do Patagonie, se zdálo, že žil výhradně misijním programem. P. Albera píše: „*misie byly vždy středem jeho srdce a zdálo se, že žije jenom pro ně ... mluvil o nich s takovým nadšením, že jsme žasli nad jeho horoucí láskou k duším a byli tím silně pohnuti.*“

Sám Don Bosko ve zprávě zaslané v roce 1880 papeži Lvů XIII. otevřeně píše:

„Zahraniční misie byly vždy předmětem, který salesiánská kongregace uchovávala v srdci.“

U příležitosti cest, které jsem v těchto letech podnikl a kdy jsem navštívil 44 provincií, jsem často říkal, že je třeba reflektovat tu skutečnost, že pokud by se Don Bosko rozhodl omezit pastoračně- výchovnou činnost pouze na potřebnou mládež v Itálii, která by jistě mohla mít legitimní přednost s ohledem na to, že v Itálii bylo tolik potřebí salesiánů, a kdyby neplál tak velkým misijním zánícením a neměl výraznou misijní vizi, která ho pobízela v každém okamžiku, byla by Salesiánská společnost dnes jen malou kongregací v rámci jednoho národa. Byl to právě **misijní zápal našeho otce**, který **učinil kongregaci univerzální v Církvi i ve světě**.

Drazí spolubratři, z výše uvedených důvodů obracím se na vás se silnou výzvou a vyzývám vás k velkorysosti. Především žádám o velkorysost těch spolubratrů, kteří vnímají povolání od Pána. Pak žádám o velkorysost provincie, ředitele komunit a zvláště provinciály, aby žádným způsobem nepotlačovali misijní touhu mladých spolubratrů a neutlačovali vůbec žádného dalšího spolubratra, který sleduje zájmy své vlastní provincie. Nesmíme zapomenout na své tradice a charismatickou identitu.

Víte dobře, jak v těchto případech postupujeme. Jakmile hlavní představený přijme telefonát, dopis či e-mail od spolubratra, který vyjádří toto přání, misijní odbor započne proces klidného, vážného a hlubokého rozlišování se spolubratrem a jeho provinciálem. S průběhem je hlavní představený seznamován. Rozlišování často ozřejmí způsobilost kandidáta, ale někdy tomu tak není. V každém případě zohledňujeme dobro osob a misie.

Taková je má výzva, drazí spolubratři.

Vyzývám vás, abyste se modlili na tento úmysl v celé kongregaci. Je mnoho těch, kteří nebyli dotčeni hlášením Evangelia. Mnoho mladých lidí potřebuje přítele, bratra nebo otce, kterého by mohli najít v salesiánech, se kterými se setkávají. Ať Maria Pomocnice křesťanů požehná vaši velkorysosti a ať Don Bosko nás stále doprovází v rozhodnutí být opravdovými misijními učedníky Ježíše.

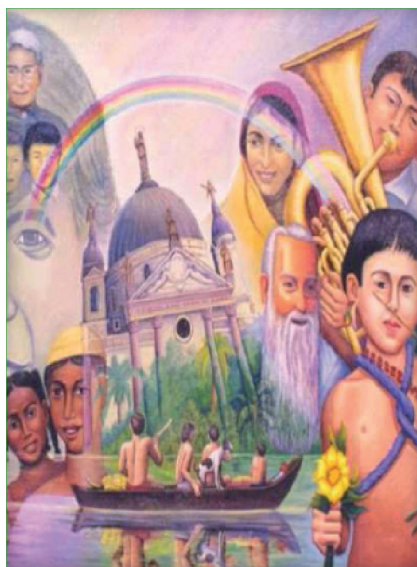
Váš oddaný

P. Basañes
P. Guillermo Basañes, SDB
Hlavní rádce pro misie

SVĚDEK SALESIÁNSKÉ MISIJNÍ SVATOSTI

(P. Pierluigi Cameroni, SDB – generální postulátor pro svatořečení)

Blahoslavená **Laura Vicuña** (1891-1904) obětovala svůj život za matčinu konverzi. Mezi předsevzetími v souvislosti s jejím prvním sv. přijímáním se uvádí: „Mám v úmyslu činit tolik, kolik mohu tak, abych odčinila urážky, kterých se ti, Pane, dostává každý den od lidí, zvláště od lidí z mé rodiny; Můj Bože, dej mi v životě čas na lásku, umrtvování a oběť...“

SALESIÁNSKÝ MISIJNÍ ÚMYSL

Za všechny salesiány

Ať jsou vždy a všude muži Církve a jednoty.

Plnost církevního společenství tkví v tom, co nám sám Kristus zanechal jako svůj odkaz: „Otče, ať všichni jsou jedno“ (Jan 17,21). Prvním krokem k naplnění tohoto vroucího přání srdce Ježíšova je modlit se tak, jak on sám činil. Modlitba má být následována bratrskou dobročinností, která jak papež František zdůrazňuje, dosahuje ke všem věřícím, všem synům a dcerám Božím v soustředných kruzích. Naše přítomnost ve 132 zemích světa nese sama o sobě velkou církevní zodpovědnost na poli ekumenismu: synové Dona Boska jsou voláni, aby se stali proroky a učiteli především svým příkladem.